

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. *, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела К. Спасова

при участието на секретаря П.Г.У.
като разгледа докладваното от Весела К. Спасова Гражданско дело № 20232300100280 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 331 – 335 от ГПК.

Подадена е искова молба от Д. К. Т. от гр. *, чрез адв. И. С. от АК- Ямбол, против Д. Т. - гражданин на * и Б. Д. Т., с която се претендира, да се приеме за установено по отношение на ответниците, че Д. Т. не е биологичен баща на детето Б. Д. Т., родено на **** г. в гр. *. Твърди се, че ищцата и Д. Т. са сключили граждански брак на *** г., като решението за това са взели необмислено и прибързано, без ясна представа за бъдещето, поради което ответникът след месец е заминал за *. Настъпила е дълга фактическа раздяла, през която съпрузите не са поддържали никакъв контакт помежду си. Междувременно ищцата е родила дете от друг мъж и произходът му от Д. Т. е бил оборен по съдебен ред. От 4 години Д. К. Т. живее на семейни начала с Б.Е.К., от когото на **** г. е родила детето Б., в чийто акт за раждане е вписан за баща съпругът на майката, с когото не е поддържала никакви контакти. Не ѝ е известно дори къде се намира той.

С писмения отговор на исковата молба особеният представител на ответника Д. Т. - адв.М. Х., е изразила становище, че искът е допустим и в интерес на детето е да бъде установен действителният му произход. Становище по същество ще вземе след събиране на доказателствата.

Особеният представител на малолетния ответник - адв.М. Т., с депозирания отговор на исковата молба също намира предявения иск за допустим и в интерес на детето, като в тежест на ищцата е да докаже, че е било невъзможно да е заченала от своя съпруг.

В с.з. исковата молба се поддържа. Претендират се и направените по делото разноски.

Ответниците не се явяват. Процесуалните им представители пледират за уважаване на иска. Считат, че от събраните по делото доказателства може да се направи извод, че е оборена законовата презумпция за бащинство по отношение на детето, както и че в негов интерес е да бъде установен биологичният му произход от бащата.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

От приложеното Удостоверение за сключен граждански брак от *** г., издадено от

Община Ямбол, се установява, че ищцата и ответникът Д. Т. са сключили граждански брак на *** г., за което е съставен акт за граждански брак № **/*** г.

Видно от Удостоверение за раждане, издадено въз основан на Акт за раждане №***** г., съставен от длъжностно лице при Община *, ищцата е родила Б. Д. Т. на **** г. от баща Д. Т..

От назначената гинекологична експертиза се установява, че вероятният период на зачеване на детето, изчислен въз основа на данните от медицинските документи –епикризи от клиниката по АГ относно историята на бременността и раждането на майката, и по метода на Огино-Кнаус, обхваща времето от 19.09.2022 г. до 26.09.2022 г. включително.

От показанията на свидетеля К. – майка на ищцата- се установява, че Д. Т. от 2005 г. не е в България. Няколко месеца само са били заедно със съпругата си и той е заминал уж по работа, като повече не се е връщал. Баща на детето Б. е Б., с когото ищцата живее от четири години на семейни начала. Не са се разделяли. По никакъв начин Д. Т. не е правил опит да се свърже с ищцата от чужбина и тя не знае, къде е, не знае негов адрес. През тези години не е ходила в *.

Свидетелят К. –живеещ на семейни начала с ищцата от четири години- сочи, че през този период не са се разделяли. Единствената му информация за Д. Т. е, че е сключил граждански брак с ищцата. Тя не го е търсила през тези години, освен опити да го намери чрез социални мрежи, които са били неуспешни. Няма никаква връзка през тези години с него. Свидетелят сочи, че е баща на детето Б..

В социалния доклад от 05.12.2023 г. на ДСП-Ямбол се сочи, че майката полага грижи за детето в жилището, обитавано съвместно с Б.Е.К., когото счита за биологичен баща. Счита, че притежава необходимите родителски качества, за да полага добри грижи за детето и осигурява всичко необходимо за неговото развитие. Между тях е изградена емоционална връзка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 62, ал.2 СК.

Съгласно тази разпоредба, майката може да оспори, че съпругът ѝ е баща на детето, като докаже, че то не е могло да бъде заченато от него. Искът се предявява до изтичането на една година от раждането.

Предявеният иск е допустим. Спазен е преклузивният срок по чл.62 ал.2 СК, като искът е предявен в годината на раждането на детето. Налице е и активна легитимация на ищцата като майка на детето да предяви иска и пасивна легитимация на ответника-съпруг, за който се твърди, че не е биологичният му баща.

По същество искът се преценя за основателен.

Законът допуска да бъде оспорено и съборено бащинството на съпруга на майката, който съгласно законовата презумпция на чл.61, ал.1 СК се счита за баща на детето, ако то е родено през време на брака или преди изтичането на 300 дни от неговото прекратяване.

В тежест на ищцата е да докаже съобразно чл. 154 ал.1 от ГПК, че е налице невъзможност като майка да зачене от своя съпруг. Под “невъзможност” по смисъла на закона се разбира съвкупността от обстоятелства, при наличието на които е изключена всяка възможност за физически контакт между майката и съпруга ѝ по време на зачеването, или чрез съдебномедицинска експертиза е доказано, че е изключено съпругът да е биологичен баща.

В настоящия случай се установи категорично от събраните по делото писмени и гласни доказателства и назначената експертиза, че ответникът не е биологичният баща на детето. Експертизата не е оспорена от него и съдът кредитира заключението като компетентно и обективно. Успешно е оборена презумпцията на чл.61, ал.1 СК, доколкото не е възможно през периода на зачеване на детето Б., между майката и съпруга ѝ Д. Т. да е осъществен физически контакт. През периода на зачеване – от 19.09.2022 г. до 26.09.2022 г. те са били трайно и окончателно разделени, считано от 2005 г., откогато съпругът е

напуснал страната. За това обстоятелство свидетелства св.К., която като най-близък роднина има преки впечатления за живота на дъщеря си. Показанията на свидетелката не са необорени от други доказателства, подкрепени са тези на св.К., от данните в социалния доклад и АГЕ. Майката не знае, къде е съпругът ѝ, няма връзка с него. Същевременно в периода на зачеване на детето е имала връзка с друг мъж-св.К., който заявява, че е баща на детето. Със съпруга си не е имала интимни полови отношения и не е могла да зачене от него.

При тези обстоятелства искът като основателен и доказан следва да бъде уважен. В интерес на детето е да бъде установен биологичният му произход от бащата, както сочат особените представители на ответниците.

След влизане на решението в сила следва да се изпрати препис на Община Ст.Загора за отразяване на промените в акта за раждане на детето и в регистрите на населението.

При този изход от делото ответникът следва да заплати на основание чл. 78 ал.1 от ГПК направените от ищеца разноски.

Водим от изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, на осн. чл.62 ал.2 СК, че Д. Т. - гражданин на Р.Г. , роден на ***** г., не е биологичен баща на детето Б. Д. Т., родено на **** г. в гр. * , ЕГН *****, от майка Д. К. Т. от гр. *, ж.к.****, с ЕГН *****.

ОСЪЖДА Д. Т.- гражданин на Р.Г. , роден на ***** г., да заплати на Д. К. Т. от гр. *, ж.к.****, с ЕГН *****, направените по делото разноски в размер на 3920 лв..

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд -Бургас, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в сила да се изпрати препис на Община * за отразяване на промените в Акта за раждане на детето и в регистрите на населението!

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____